

Katarzyna Nawrocka
Pedagogika społeczna
Uniwersytet Kazimierz Wielkiego w Bydgoszczy

O Seminarium : Strategie integracyjne dla młodych ludzi z mniejszymi szansami.

Próba wprowadzenia w życie Europejskiego Paktu Młodzież mając na uwadze na potrzeby młodych ludzi w momencie przejścia z systemu szkolnego na rynek pracy.

Bruksela - 12 września 2006

Organizator : Komisja Europejska: Wydział specjalizujący się w polityce młodzieżowej Delegacji Generalnej ds. Edukacji i Kultury oraz Wydział d.s. integracji Delegacji Generalnej Zatrudnienia, Kwestii Społecznych i Równych Szans

Na podbudowie Strategii Lizbońskiej i wynikającego z niej Europejskiego Paktu Młodzieży.

Zaproszeni uczestnicy to osoby ze świata polityki i nauki krajów UE a także praktycy w zakresie pomocy społecznej, przedstawiciele młodzieżowych organizacji pozarządowych. Wokół ponad dziesięciu prezentacji programów działań w zakresie tematu wprowadzenia młodego pokolenia na rynek pracy poruszono tak istotne kwestie jak dyskryminacja, ksenofobia, mniejszości etniczne, narodowe i seksualne; sytuację młodzieży niekończącej szkoły a tym samym nieposiadającej podstawowego wykształcenia, kwalifikacji, młodzieży zagrożonej patologiami, pochodzącej z ubogich środowisk. Podkreślano istotę procesu edukacji zarówno szkolnej jak i nieformalnej.

Kilka głosów ze spotkania...

- zwrócenie uwagi na różnicę pomiędzy określeniami '*defaworyzowany*' a '*z mniejszymi szansami*'. Pierwsze oznacza kogoś w gorszej sytuacji, a drugie z kolei mówi nam, że gdyby młodym ludziom zostało dany więcej szans, wówczas uczyniliby oni swoje życie lepszym.
 - zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego młodego pokolenia i dzieci znajdujących się w sytuacji zagrożenia ubóstwem
 - Wzrost gospodarczy i zatrudnienia poprzez zaangażowanie młodych ludzi znajdujących się w sytuacji zagrożenia bezrobociem;
- Powinniśmy uczynić ich zdolnymi do przejścia z sytuacji niepewności do stabilizacji, z niewykwalifikowanych do wykwalifikowanych, z wykluczonych do zintegrowanych społecznie. Szczególnie, iż po wielu latach ci, którzy wykonywali niskopłatne zajęcia nadal je wykonują i nic się dla nich nie zmieniło. To powinno być dla nas impulsem do działania
- solidarność międzypokoleniowa
 - społeczeństwo obywatelskie a sytuacja młodego pokolenia z mniejszymi szansami
 - system edukacji – czy wpływa on na zwiększenie szans młodego pokolenia?
 - kształcenie dziecka jeszcze przed rozpoczęciem przez nie edukacji podstawowej
 - równe szanse dla wszystkich
 - indywidualne podejście (pochodzenie, kultura), jako wyzwanie dla publicznego sektora pomocy społecznej
 - współpraca pomiędzy sektorami

- polityka przejścia
- komunikacja międzypokoleniowa, relacje (młode pokolenia ma za zadanie wspierać emerytowaną społeczność)
- powinniśmy uczyć się od siebie nawzajem (politycy, organizacje młodzieżowe na korzyść młodzieży, w celu podniesienia świadomości na poziomie europejskim)
- wnieść wkład w Europejski Pakt Młodzieży poprzez to spotkanie

... i kończącego go dyskusji panelowej, na bazie pytań o efekty dla młodego pokolenia i o integrację najbardziej defaworyzowanych:

- monitoring i wyciągnięcie wniosków z prezentowanych działań
- podjęcie prób badań docelowych grup na ile jest to możliwe
- skupienie się na długoterminowych działaniach, (co się dzieje z ludźmi po zakończeniu przeprowadzanych projektów)
- Zaangażowania wszystkich partnerów zarówno sektora rządowego jak i pozarządowego
- model elastyczności i bezpieczeństwa: w organizacjach, w państwach członkowskich (polegano na próbie znalezienia balansu odpowiedniego dla większości, ale posiadającego różne ścieżki docierania do wszystkich grup)
- *Jaana Hatala - Minister Edukacji z Finlandii*
- Wszystko zaczyna się od wartości i szacunku w stosunku do młodego pokolenia
- Wszyscy jesteśmy indywidualnymi jednostkami, a często o tym zapominamy
- Pytamy zbyt szybko, za dużo, zbyt młodych ludzi
- Oni potrzebują czasu i przestrzeni do osobistego wzrostu
- Jeśli to nie skutkuje – to znaczy, że jest coś nietakt z naszą polityką

Osobista refleksja:

Spotkanie interesujące, lecz zbyt ogólne w kwestii rzeczywistej sytuacji przejścia z systemu szkolnego na rynek pracy młodzieży z mniejszymi szansami. Większą uwagę zarówno w prezentacjach jak i w wypowiedziach skupiono na tej grupie młodego pokolenia, która kończy edukację z pewnymi kwalifikacjami i po raz pierwszy ma się odnaleźć na rynku pracy.

Co z tymi, którzy mają znaczenie mniejsze szanse na pracę ze względu na ubóstwo i trudności z tym związane, jak np. częsty brak dostępu do źródeł edukacji pozaszkolnej, brak pozytywnych wzorców, motywacji, kończenie edukacji na poziomie podstawowym lub nawet nie kończenie jej w ogóle, a co za tym idzie brak kwalifikacji? Na ile głosy ze spotkania mają odzwierciedlenie/wpływ na codzienne życie młodego człowieka pochodzącego z defaworyzowanego środowiska?

Słuchając doświadczeń przedstawicieli tejże grupy, brakuje w ich relacjach wiary w to, że mogą liczyć na wsparcie. Wielu z nich czuje się po prostu niewysłuchanych, niezauważonych, nieważnych, zapomnianych.

Czy jest możliwa integracja tej grupy młodego pokolenia na rynku pracy i w społeczeństwie?
